

עתלית – כניעת השכל הישר לתהליכים מינהליים אוטומטיים?

תודה לאדר' טל פרידמן –ראודניץ , אדר' משה לנר וד"ר אהוד גלילי על הסיור המאלף בעתלית

התחושות הראשונות שעולות הן כעס , תסכול וחוסר אונים.

כולם מסכימים על הערכים הפיסיים , ההיסטוריים והארכיאולוגיים החשובים שנמצאים בעתלית כולל מוסדות התכנון שבאותה נשימה מתעלמים מהם וחמור מכך מאפשרים בכרסום בנכסים אלה כבר שנים רבות עד כדי פגיעה בלתי הפיכה .

טועה מי שסבור שמדובר בפגיעה בהיסטוריה או ארכיאולוגיה , עתידה של עתלית עומד כאן על הפרק והפגיעה בעתיד זה עומדת להיות אנושה אם לא סופנית .

גם ביחס לארצנו עתירת הממצאים הפיסיים של העבר , בורכה עתלית בנכסים ארכיאולוגיים והיסטוריים מהעבר הרחוק והקרוב ואלה נמצאים בסכנת העלמות.

לשאלת המנופים הכלכליים , שעלתה במהלך הביקור , מן ראוי שיובן ע"י פרנסי הישוב כי עברה של עתלית הוא מנוף כלכלי ממשי יותר מעוד משרה של פועל במפעל מצליח יותר או פחות (שלא יובן אחרת גם משרת הפועל או עובד הניקיון חשובה , אבל לא רק).

המצב הנוכחי נוצר עקב החלטות מנהליות שבעיני מקבליהן חשיבותן הרגעית גדולה יותר מערכי היסטוריה וארכיאולוגיה אשר להם פרספקטיבת זמן לעבר ויותר מכך יש להן השלכות חשובות לעתיד.

יישוב , כל יישוב , אינו רק אוסף יחידות הדיור שלו .

אם אין לו מאפיין אז הוא מתאמץ למצוא כזה (מיתוג) שייחד ויבדל אותו.

מתקבל רושם שעתלית , שבורכה בשפע מאפיינים ייחודיים עושה כל מאמץ למחוק את הברכה הזאת כדי לרומם את קדושת הפרצלציה הסתמית.

ההיסטוריה והארכאולוגיה בעתלית אינן מפגע שצריך להתפשר עליו הן הדגל ומרכז ההתפתחות העתידית , הקרקעית והכלכלית של עתלית.

אינני סבור שיש מי שיחלוק על דברים אלה ולמרות זאת הקביעות האלה נתקלות בקושי ובסרוב ליישמן.

מפי אלה שעוסקים בסוגיה הזאת מזה זמן , למדתי כי עיקר הקושי הוא בהתמודדות מול ההסטוריה התכנונית שמוביל אותה המינהל או בשמו החדש רשות מקרקעי ישראל.

אין לי ספק שההתנהלות הסטאטוטורית והמשפטית נעשתה כסדרה ולפי הכללים .

גם אני דוגל בסדר והמשכיות אך לא במחיר פגיעה בלתי הפיכה בערכים ובמצאים.

אסור לנו לשכוח כי המינהל אינו אלא שלוח שלנו, הציבור , לטיפול , ניהול ושמירה על נכסינו , והיה ומתרחשת פגיעה הרי שיש לבחון את התהליך ולא לשקוע בדיון האם הכביש המתוכנן ישמיד רק את קצה האתר הדורש שימור או יותר.

עם כל הכבוד והנחיצות לדיאלוג כזה, זה בכלל לא הדין.

לא צריך לשנות את כל המבנה של ההתנהלות הסטאטוטורית והמשפטית של מוסדות התכנון.

המערכת הזאת פועלת נכון וטוב, כנראה ב – 99% מהמקרים.

מקרה עתלית (אולי יש גם אחרים) מצריך התנהלות אחרת.

היסטורית התכניות הכושלות והאלימות שהוכנו למקום עד היום אינה יכולה להיות בשום מקרה להוות בסיס לשום דיון.

לצערי, לא ברור לי בנקודת הזמן הזאת מי הגורם אשר בסמכותו לקבל את ההחלטה לעצור לאלתר קידום כל פעילות (תכנונית ובוודאי עסקית או פיסית) ולהמתין לקבלת תוצרי תכנית אב-מתאר אשר הבנתי שיצאה לדרך.

נגזר עלינו להלחם בקרב המאסף הזה, כנראה שאנחנו המחסום האחרון בטרם עליית הכורת על האתר החשוב הזה.

הפעם אני מדבר לא רק כאדריכל אלא בעיקר כאזרח המדינה הזאת אשר חרד למה שנשאר לילדינו ונכדינו (יש לי כבר שניים) לנוכח ההתנהלות הדורסנית הזאת.

אני רוצה להאמין שדאע"ש זה לא כאן.

לא מדובר בהפגנות או עצומות, אני מעמיד את עצמי לטיפול בסוגיה מול הגורמים בעלי הסמכות בנושא זה וכל מי שיצטרף יבורך.

בכבוד רב,

גל אביב